ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบฝึกหัด เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (กลวิธีในการแต่งวรรณคดี)

ตอนที่ ๔ จงพิจารณาว่าบทร้อยกรองที่กำหนดให้ ปรากฏกลวิธีในการแต่งวรรณคดีใด

- การซ้ำคำ
- การเล่นคำ
- การเล่นสัมผัส
- การใช้คำถามเชิงวรรณศิลป์ (ปฏิปุจฉา)
- การเปรียบเทียบแบบอุปมา
- การกล่าวเกินจริง (อธิพจน์)
- การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ (สัทพจน์)
- การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์
- การใช้สัญลักษณ์
- ปฏิพากย์หรือปรพาทย์
- นามนัย
- การใช้บทบามสมมติ (บุคคลวัตหรือบุคคลาธิษฐาน)
- สร้างภาพให้เห็นการเคลื่อนไหว (นาฏการ)

..... ๑. "เจ้าของตาลรักหวานขึ้นปีนต้น ระวังตนตีนมือระมัดมั่น
เหมือนคบคนคำหวานรำคาญครัน ถ้าพลั้งพลันเจ็บอกเหมือนตกตาล"

..... ๒. "มองซิ..มองทะเล บางครั้งมันบ้าบิ่น
ทะเลไม่เคยหลับใหล บางครั้งยังสะอื้น
เห็นลมคลื่นเห่จูบหิน กระแทกหินดังครืนครืน
ใครตอบได้ไหมไฉนจึงตื่น ทะเลมันตื่นอยู่ร่ำไป
ฟ้าหัวเราะเยาะข้าชะตาหรือ ดินนั้นถืออภิสิทธิ์ชีวิตข้าเองไม่เกรงดินฟ้า"

..... ๓. เก็บเอาวันและคืนที่ดีไว้เก็บเอาเดือน และดาวดวงนั้นที่เธอฝันใฝ่มาให้เธอ

..... ๔. "ตะแลกแต๊กแต๊กตะแลกแต๊กแต๊ก กระเดื่องดังแทรกสำรวลสรวลสันต์"

..... ๕. "สูงระหงทรงเพรียวเรียวลูด งามละม้ายคล้ายอูฐกะหลาป่า
พิศแต่หัวจรดเท้าขาวแต่ตา สองแก้มกัลยาดังลูกยอ
คิ้วก่งดังก่งเขาดีดฝ้าย จมูกละม้ายคล้ายพร้าขอ
หูกลวงดวงพักตร์หักงอ ลำคอโตตันสั้นกลม"

LIVEWORKSHEETS

..... ๖. "แม่รักลูกรักมากเป็นรากแก้ว คำสอนแน่วหนุนนำเป็นลำต้น
กิ่งก้านให้แบบบทความอดทน ช่อดอกผลดีเด่นเป็นพระคุณ"

..... ๗. "เรือชัยไวว่องวิ่ง รวดเร็วจริงยิ่งอย่างลม
เสียงเส้าเร้าระดม ห่มทายเยิ่นเดินคู่กัน"

..... ๘. "ช่อนกลิ่นกลิ่นแก้วช่อน นาสา เรียมฤๅ
ตาดว่าตาดพัสตรา หนุ่มเหน้า
สลาลิงเล่ห์ซองสลา นุชเทียบ ถวายฤๅ
สวาดดั่งเรียมสวาทเจ้า จากแล้วหลงครวญ"

..... ๙. "เห็นแก้วแววาวับที่จับจิต ไยไม่คิดอาจเอื้อมให้เต็มที่
เมื่อไม่เอื้อมจะได้อย่างไรมี อันมณีหรือจะโลดไปถึงมือ"

..... ๑๐. "ว่านครรามินทร์ ผลัดแผ่นดินเปลี่ยนราช เยียววิวาทชิงฉัตร"

..... ๑๑. "ถึงบางพลัดยิ่งอนัตอนาถจิต นิ่งพินิจนึกน่าน้ำตาไหล
ที่พลัดนางร้างรักมาแรมไกล ประเดี๋ยวใจพบนางริมทางจร"

..... ๑๒. "เมื่อแรกเชื่อว่าทับทิมแท้ มาแปรเป็นเป็นพลอยหุงไปเสียได้
กาลวงว่าหงส์ให้ปลงใจ ด้วยมิได้ดูหงอนแต่ก่อนมา"

..... ๑๓. เสียงน้ำซึ่งกระซิบสาดปราศจากเสียง

..... ๑๔. "เมื่อมั่งมีมากมายมิตรหมายมอง เมื่อมัวหมองมิตรมองหม่นเหมือนหมูหมา
เมื่อไม่มีมิตรหมางเมินไม่มองมา เมื่อมอดม้วยแม้หมูหมาไม่มามอง"

..... ๑๕. "รอนรอนสุริยะโอ้ อัสดง
เรื่อยเรื่อยลับเมรุลง ค่ำแล้ว
รอนรอนจิตจำนง นุชพี่ เพียงแม่
เรื่อยเรื่อยเรียมคอยแก้ว คลับคล้ายเรียมเหลียว"

LIVEWORKSHEETS